

BIDSTONDEN (1) – Geestelijke oorlogsvoering

HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, de bijbel leert ons dat wij niet een vleselijke strijd, maar een geestelijke strijd hebben te voeren. 2 Cor. 10:3 – *“Want wandelende in het vlees, voeren wij den krijg niet naar het vlees;”* Dus geen strijd tegen vlees en bloed! Neen, wij strijden tegen de boze, geestelijke machten in de lucht. Geen strijd onder elkander, tegen andere broeders en zusters, maar tegen satan en z'n horde van demonen. Want zij willen onze intieme relatie met God verstoren en willen ons afhouden van het leven en de overvloed en de zegeningen in Jezus Christus. Zij willen niet dat wij en andere mensen worden behouden.

Efez. 6:12 – *“Want wij hebben den strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de geweldhebbers der wereld, der duisternis dezer eeuw, tegen de geestelijke boosheden in de lucht.”*

Dit schriftgedeelte vervolgt in de verzen 13-18 met het opsommen van de onderdelen van de wapenrusting, die wij voor het voeren van die geestelijke strijd nodig hebben. Het zal u niet verbazen, dat die wapenrusting daarom een geestelijke is. Onze wapens zijn geen wapens als messen, stokken of pistolen, maar geestelijke wapens waarmee wij in staat zijn om de bolwerken van satan neer te werpen. 2 Cor. 10:4 – *“Want de wapenen van onzen krijg zijn niet vleselijk, maar krachtig door God, tot nederwerping der sterkten;”*

Het zevende onderdeel van onze wapenrusting (en een van de belangrijkste) is ons gebedsleven. Een gebedsleven waarin we voortdurend waakzaam zijn en bidden en smeken voor alle heiligen. Efez. 6:18 – *“Met alle bidding en smeking, biddende te allen tijd in den Geest, en tot hetzelfde wakende met alle gedurigheid en smeking voor al de heiligen;”*

In ons gebedsleven confronteren wij als het ware de boze machten. En u moet mij alstublieft hierin nu goed begrijpen! Wij zoeken geen contact met demonische machten, neen, maar wij zijn door onze gebeden een bepalende factor in de strijd, die in de hemelse gewesten wordt gevoerd tussen Gods heilige engelen en de demonen. Want engelen volvoeren Gods Woord (Ps. 103:20) en zij dienen Gods kinderen (Hebr. 1:14). Ook beschermen zij Gods kinderen (Ps. 91:11-12). Wij mobiliseren met onze gebeden Gods engelen. Met onze gebeden in de heilige Naam van Jezus confronteren wij de boze, demonische machten met onze van Jezus ontvangen volmacht. Door onze gebeden binden de heilige engelen de demonische machten en werpen hen uit mensenzielen. Door onze gebeden worden de banden in hun levens ontbonden en verbroken (Hand. 12:7-10). Wij wederstaan satan onder andere door onze gebeden, waardoor hij moet vluchten (Jak. 4:7).

Als wij het voorgaande overdenken en goed in ons hart laten doorwerken, dan gaan wij het grote belang van de gemeentelijke bidstonden ontdekken. In die bidstonden betreden wij het geestelijke strijdperk. Hier voeren wij in geestelijke zin oorlog. Hier gaan wij bidden, smeken, strijden en waken voor al onze broeders en zusters, voor elke ziel die God op ons hart heeft gelegd, voor elke geestelijke nood, voor elke behoefte in de gemeente en voor de bekering van ongelovige mensen. Hoewel wij óók voor onszelf mogen bidden en strijden. Dat is goed! Hebr. 12:4 – *“Gij hebt nog tot den bloede toe niet tegengestaan, strijdende tegen de zonde;”*

Het is verstandig, willen wij althans zegevieren, dat wij goed voorbereid in onze bidstonden komen. Dat wil allereerst zeggen, gereinigd en schoon gewassen door het Bloed van Jezus en het water van Zijn Woord. De oud-testamentische priesters die de tent der samenkomst wilden ingaan, moesten zich dan ook eerst reinigen. Het betrof hier een eeuwige inzetting (Ex. 30:20-21). Hetzelfde geldt daarom voor ons als wij de samenkomst van een gemeentelijke bidstond willen bezoeken om daar gericht voor andermans noden te bidden. Want als wij zélf nog bewuste zonden in ons leven toelaten, wordt het bidden voor anderen en het behalen van gebedsoverwinningen een moeilijke zaak. Dan kunnen wij beter éérs voor onszelf laten bidden (bijvoorbeeld in die bidstond), opdat wij verlost worden van onze banden. Voor een succesvol gebed is voorts vereist, dat wij op God zullen vertrouwen. Want Hij zal voor ons strijden en Zijn engelen mobiliseren. Ex. 14:14 – *“De HEERE zal voor ulieden*

strijden, en gij zult stil zijn.” Stil zijn betekent niet, dat wij moeten zwijgen en niet bidden. Neen, het betekent dat wij ná onze gebeden in geloof zullen opstaan en vertrouwen, dat Hij de gebeden zal verhoren. Want Jezus streed de grote strijd voor ons in Gethsemané en aan het kruis en Hij overwon glorieus. Onze overwinning is gelegen in het rusten in Hem! Een ander belangrijk aspect is, dat wij bidden in de autoriteit die Jezus aan Zijn discipelen heeft gegeven. Luk. 10:19 – *“Ziet, Ik geve u de macht, om op slangen en schorpioenen te treden, en over alle kracht des vijands; en geen ding zal u enigszins beschadigen.”* Ook hiervoor is geloof noodzakelijk, maar bovenal ook een intieme relatie met Jezus. Denkt u aan het verhaal van de zeven zonen van Sceva (Hand. 19:13-16).

Bidden is zoals gezegd geestelijk strijd voeren. Maar het is ook geestelijk ademen. De bidstonden zijn dus zowel de geestelijke oorlogsvoering als de geestelijke ademhaling van de gemeente. Door onze ademhaling (het innemen van zuurstof), naast het eten van voedsel en het drinken van water, wordt ons lichaam opgebouwd. Zo wordt de gemeente onder andere door de gebeden opgebouwd. Dit mogen we ontdekken in het boek Handelingen.

Na Jezus' Hemelvaart was het door de intense, volhardende gebeden van Zijn meest trouwe discipelen, dat alle onderlinge meningsverschillen werden opgeruimd. Hand 1:13-14 – *“En als zij ingekomen waren, gingen zij op in de opperzaal, **waar zij bleven**, namelijk Petrus en Jakobus, en Johannes en Andréas, Filippus en Thomas, Bartholoméüs en Matthéüs, Jakobus, de zoon van Alféüs, en Simon Zelótes, en Judas, de broeder van Jakobus. Deze allen waren **eendrachtelijk volhardende in het bidden en smeken**, met de vrouwen, en Maria, de moeder van Jezus, en met Zijn broederen.”*

En het was door hun aanhoudende gebed, dat de Heilige Geest kon worden uitgestort waardoor de eerste, vroege Gemeente ontstond. Hand. 2:1-4 – *“En als de dag van het Pinksterfeest vervuld werd, waren zij allen eendrachtelijk bijeen. En er geschiedde haastelijk uit den hemel een geluid, gelijk als van een geweldigen, gedreven wind, en vervulde het gehele huis, waar zij zaten. En van hen werden gezien verdeelde tongen als van vuur, en het zat op een iegelijk van hen. En zij werden allen vervuld met den Heiligen Geest, en begonnen te spreken met andere talen, zoals de Geest hun gaf uit te spreken.”*

Maar hierna gingen zij niet voldaan achterover leunen. Neen, zij bléven volharderen in hun gebeden. Hand. 2:42 – *“En zij waren volhardende in de leer der apostelen, en in de gemeenschap, en in de breking des broods, en in de gebeden.”* Leest u ook Hand. 6:4. Ook toen het daarna moeilijk werd en de vervolgingen begonnen, bleef de Gemeente intens bidden. Zoals bijvoorbeeld ten tijde dat Jakobus werd onthoofd en Petrus in de gevangenis werd geworpen. Hand. 12:5 – *“Petrus dan werd in de gevangenis bewaard; maar van de Gemeente werd een gedurig gebed tot God voor hem gedaan.”*

Het gevolg was, dat de Gemeente geweldig groeide in kwantiteit én in geestelijke kwaliteit. Hand. 4:32 – *“En de menigte van degenen, die geloofden, was een hart en een ziel; en niemand zeide, dat iets van hetgeen hij had, zijn eigen ware, maar alle dingen waren hun gemeen.”*

Hand. 6:7 – *“En het woord Gods wies (groeide), en het getal der discipelen vermenigvuldigde te Jeruzalem zeer; en een grote schare der priesteren werd den gelove gehoorzaam.”*

Het volhardend, gelovig gebed is de weg voor de Gemeente, geliefde broeders en zusters. Hiervoor zijn onze bidstonden bedoeld. Het is ook bedoeld voor ieder individueel kind van God. Dan zal God antwoorden! Fil. 4:6 – *“Weest in geen ding bezorgd; maar laat uw begeerten in alles, door bidden en smeken, met dankzegging bekend worden bij God;”*

Moge Jezus u en mij deze week zegenen en bewaren. Amen.